9de Jaargang. Curaçao Den, 23n. April 1892 No 434

# AMIGOE DI CURAÇAO

## WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

*Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.*
*Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.*
*Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—*
*Afzonderlijke nummers fl. 0,25.*
*Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.*

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI. No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE. PARIJS.

*E Courant aki ta sali toer dia Sabra.*
*Su prijs di Abonement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.*
*Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.*
*Un number só fl. 0,25.*
*Un anuncio di 1 te 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.*

## DARWINISME EN WETENSCHAP.

Uit eene hoogst belangrijke studie sprokkelen wij het volgende, dat ons voldoende toeschijnt om de zelfgenoegzame ijdelheid te doen blijken van een bewonderaar van Darwin en opdat, wie 't noodig hebbe, op zijn hoede zij voor de dogmatische uitspraken van zekere pausen der zich noemende wetenschap.

„Tegenover de ontwikkelingsleer van Darwin...... staat de scheppingsleer......Deze.....werd vooral, vroeger met kracht verdedigd door Linnaeus, Cuvier en in ons land door J. Van der Hoeven, *doch telt thans geen wetenschappelijke voorstanders meer.*"

Aldus de schrijver van een handboek der algemeene natuurkundige aardrijkskunde, Dr. F. W. Krecke. Maar in de studiën op godsdienstig, wetenschappelijk en letterkundig gebied dient de Heer G. Van Heyst den doctor van antwoord.

Na eerst het onwetenschappelijke en onhoudbare van den eigenlijken grondslag der theorie, weleens sarcastisch de apentheorie genoemd, te hebben aangetoond gaat de geleerde schrijver aldus voort:

Darwin schrijft: „indien het bewezen kon worden, dat er een samengesteld werktuig bestond, dat bij geen mogelijkheid door tallooze, opvolgende, kleine wijzigingen kan gevormd zijn, **zou mijne leer te niet gaan.**"

En verder: „de voorgaande opmerkingen geven mij aanleiding om iets te zeggen over de bezwaren, die door eenige natuurkundigen geopperd zijn tegen de leer, dat elk deel der bewerktuiging geschapen is ten nutte van het individu. Zij gelooven dat er vele dingen geschapen zijn om het gevoel van schoonheid van den mensch te streelen of wel louter voor de afwisseling. **Als die leer waarheid was, zou zij noodlottig zijn voor de mijne.**"

En op een andere plaats: „Als het bewezen kon worden, dat een deel der bewerktuiging van eene soort gevormd geworden was uitsluitend ten nutte van een andere soort **zou zulks mijne leer doen falen**, want zulk een deel kon niet door de natuurkeus zijn voortgebracht. Vergelijk blz. 149, 162 en 163 der Hollandsche vertaling van "Origin of Species," geleverd door Dr. F. C. Winckler.

Darwin wil dus dat door natuurkeus de bestaande diersoorten zichzelf hebben ontwikkeld tot wat zij zijn, zóó dat zijne leer zou vallen, wanneer óf bewezen werd dat een samengesteld orgaan, bijv. het oog, onmogelijk door tallooze zich opvolgende, kleine wijzingen kan gevormd zijn: of wanneer het waar bleek dat een wezen is zooals het is niet ten eigen bate, maar ten nutte of ten gevalle van een ander wezen, of ter afwisseling in de natuur.

Maar eenige jaren later moest dezelfde Darwin bekennen: *ongetwijfeld* vertoont de mensch, zoo goed als elkander dier, inrichtingen, die, zoover wij met onze geringe kennissen kunnen oordeelen, *hem tegenwoordig van volstrekt geen dienst zijn en dat ook niet geweest zijn* gedurende eenig vroeger tijdperk van zijn bestaan...... Vgl. blz. 323 tweede deel "the descent of man and selection in relation to sex" vertaling Dr. Hartog Heijs van Zouteveen.

In hetzelfde werk had hij gezegd bladz. 138: men zag mag gerust een zeer groote en onbepaalde uitbreiding geven aan den invloed der natuurlijke teeltkeus, maar tegenwoordig neem ik aan, dat ik in de eerste uitgaaf van mijn Origin of Species *waarschijnlijk* te veel toeschreef aan de natuurlijke teeltkeus of het overleven van de meest geschikte. Ik had vroeger niet genoeg gelet op *het bestaan van vele deelen*, die voorzoover wij er over kunnen oordeelen noch voor- noch nadeelig schijnen te zijn, en ik geloof dat dit een der grootste misslagen is die tot dusverre in mijn werk ontdekt zijn.... Dat alle organische wezens, met inbegrip van den mensch, vele wijzigingen van maaksel vertoonen, *die tegenwoordig voor hem van geen nut zijn en dit ook vroeger niet geweest zijn*, is, zooals ik nu inzie, *waarschijnlijk.*"

De *waarschijnlijkheden* die Darwin noodig had en dus ontdekte, zijn talloos zoowel als de dingen, *die souden hebben kunnen zijn* en daarom EERST: wel zoo zullen geweest en LATER: zoo geweest zijn. Er ligt in dat aanhoudend terugkomend „waarschijnlijk" even weinig wetenschap als in het beruchte „misschien" van Renan. Doch dit daargelaten, in het eerste deel luidt het: „dat enz... is *waarschijnlijk.*" (zie boven).

Hiermede ging Darwin's leer nog niet te niet: eene waarschijnlijkheid was nog niet eene waarheid die noodlottig zou zijn voor zijn stelsel: *waarschijnlijk* zijn staat niet gelijk met *bewezen* zijn.

Doch wat hier nog maar „waarschijnlijk is wordt later: (zie boven) „*ongetwijfeld* vertoont de mensch enz. Bewezen dus? Bewezen wat uwe leer teniet doet? Bewezen wat voor haar noodlottig is?

Wij zouden in eenvoud des harten zoo meenen maar zijn denkelijk niet genoeg ontwikkeld om naar behooren onderscheid te maken tusschen aangenomen waarschijnlijkheden en wetenschap.

't Loont waarlijk de moeite niet, en er was geen reden voor, de donderbuien van Porphyrius (een heidensch wijsgeer die een stelsel in het licht bracht even onzinnig als het Darwinisme) te versmaden, als men toch niet kan vasthouden, wat men er voor in de plaats stelde of „welke oorzaak dan ook" moet inroepen om zich als geleerd Vader gelukkig te blijven roemen in het bezit van een.... welgeschapen *gewaand*, maar gebrekkig *bevonden* kind.

Een droevige teleurstelling! te droeviger naarmate de jubelzangen luider weergalmden en de wederzijdsche gelukwenschen der wetenschappelijke vrienden hooger gestemd waren; maar eene teleurstelling vol beschaming ieder wetenschappelijk man voorbereid, die in arren moede de hand slaat aan Gods werk en Zijne openbaring. Wordt deze verworpen, waar zij zich niet voegt naar zijne wetenschap, onverbiddelijk wreekt zij zich door voortdurend dezelfde te zijn en te blijven, terwijl met hem alles wisselt en verstuift wat hij uitvond om haar te vernietigen.

't Leeft maar één dag wat tegen de onverganklijke waarheid van Mozes' scheppingsverhaal opgezet wordt. Doch omdat dit niet van levenverwekkende aardschuddingen en stormvlagen, niet van eene onbestemde oorzaak „welke dan ook" maar van een Schepper spreekt, die buiten en boven de wereld staande haar regeert en bestuurt, ieder wezen zijn werkkring aanwees, ieder wezen een volgens zijn natuur bepaald doel en de noodige vermogens en middelen gaf om ernaar te streven — en als opperste Wetgever den mensch wetten voorschreef, die hij wel zou kunnen, maar niet mogen overtreden zonder strafplichtig te worden, zou men Mozes liefst voorbijgaan en zijn verhaal niet aannemen. Waar hoogmoed drijft is de minste reden goed genoeg om onderdanige gehoorzaamheid te weigeren en waar het hart bedorven is en de lust gebiedt, is een wrekend Rechter te zeer ongewenscht dan dat men niet met beide handen aan zou grijpen, wat Hem wegcijfert. Wij behoeven waarlijk van Rousseau geen deugd te leeren, toch schreef hij een wijs woord: „be-

## FEUILLETON.

# E gefe di Amakozenan

### TRAICIÓN

*Continuación di Capítulo II*

Flebboe a sacudí cabez afirmativamente; su vista ta sigui e ginétenan koe a stop pará na más ó menos un miljä di distancia i riba un senjal di nan gefe nan a desmontá. Awor bo ta mirá nan poné dos dje bandídonan na guardia, mientras algún di nan ta marando e cabainan dos á dos, otro ta preparando almuerzo i e sobránan a cai ta droemi den yerba. Vista penetrante dje Cafre a observá cada movimiento dje bandidonan coe di más grandi atención; él a mirá también com Tall William a alehá bai na un distancia fô di su tropa i bai cai sinta riba un dje numeroso montónnan grandi di froeminga, plamá ayi banda. Tall William tabata parcé inquieto: diferente bê él a lamantá pará ta examina e terreno rondó di dj' él. Caba él a keda ta camná rabiá bai bini dos tres bê, i él a bolbé mirá toer banda i él a bolbé cai sintá. Visiblemente él tabata sperá un hende coe impaciencia.

— "E vagamúndonan ta tramá algún piljada atrobé," capitán Gordon dici. "Actitud di Tall William, según bo ta yaméle, no ta gustá mi, gefe Flebboe. ¿Lo no por ta probable koe nan ta proyectá pa bai atacá e estación di misionero?"

— "Flebboe kier examiná esai. Mi amigo capitán inglés lo hací bon, si él bai pueblo dje hombernan di Boeki. Si él haci liger, anto él por yegá e pueblo awé mes ainda, promer solo bahá tras di cerrónan di Amakózenan. Su roemán Flebboe lo bin biséle kiko ta intención dje bandidonan. Ma te e momento ayí mi roemán no mester papia un palabra; ayí lo él hayá "rosa blanca," i mentando e nomber ayí un sonrisa liger a presentá riba e cara seria dje gefe di Cáfrenan; ma mes pronto e sonrisa a desaparecé i su fisonomía a keda cubrí coe expresión di un odio furioso. E arrúganan di su frenta a birá más profunda den e cuero color di bronce, amenazante él a cerrá su moketa, mientras su wówonan pretoe a keda ta mirá na dirección dje estación di misioneronan. Den su corazón mester tabatin un combate terrible; porfin él dici, poco poco, tartamudeando di tal manera, koe su amigo koe a keda ta miréle admirá, apenas por a comprendéle; "mi roemán ta haci bon, si él no bisá, "rosa blanca" nada di Sandilla, su amiga; mi roemán muger a moerí."

— "¡ Sandilla a moerí ! ¡ Moerí, bo dici, Flebboe!" Gordon a exclamá spantá. "¿ Roemán muger di mi amigo, e flor di su pueblo a moerí? ¿ I ta com esai a sodé? ¿ Ta kiko a pasá e moza hoben, e favorita di su pueblo?" Gordon a puntrá sustá.

Chispa di candela tabata boelá fo di wowo dje Amakoze. Di rabia él tabata comé djente. "Un *cachó blancoe*, él dici, "a penetrá den nos pueblo. E jioe homber dje blancoe koe ta sinjá na school, a bini cerca Amakózenan. Anciánonan di mi tribu a recibiéle amigablemente; nan ta apreciá blàncoenan pa motiboe di Flebboe, pasobra él ta amigoe di su roeman inglés. E cachó blancoe a envenená orea di mi roemán muger coe palábranan bonita; él a arrastréle di abandoná choza di su tata anciano; awor él ta yorá amargamente su jioe muger stimá, koe tabata e flor di su vehez. Sandilla mester a ser castigá; él ta morto. Koe mi roemán no puntrá, com él a moerí. Honor di sanger di más noble di tribu di Flamminganan tabata exigí e sacrificio expiatorio. Ma e cachó koe sinjando mi roemán doctrinanan dje Boeki grandi di blancoenan, a persuadí e jioe muger di mi tata di loebidá e amor i e obediencia koe él debé na e gefe di su tribu, — e *cachó* ta biboe ainda. Flebboe tabata na su persecución, ora él a recibí respondi di su amigo, e gefe inglés, koe él speréle na luna nobo cerca e tres páloenan di gom."

Ketoe, ma profundamente conmové, e inglés a keda ta mirá e Amakoze koe a habri orea pa voz di amistad, apesar dje santa tradicionnan di su pueblo, koe ta imponé e pariente di más cercano e obligación di venganza. Amorosamente Gordon a pasá su braza rondó di gargantoe sunoe dje guerrero, i él dici coe dulzura.

— "Flebboe sin embargoe conocé e palabranan dje Salvador di bláncoenan: "*lo bo no matá*," i, *nan koe ta odid bo, lo bo haci nan bon i pordoná nan.*"

— "Flebboe también conocé leinan di su mes pueblo, koe ta bisa: "sanger pa sanger; wowo pa wowo, djente pa djente. "¿ Mi roemán no a reflexioná nunca ariba, cuál lei ta di más mehor, cuál lei ta di más noble na vista di un guerrero valiente?"

— "Koe mi roemán Flebboe, koe ta un guerrero valiente i resuelto, largá venganza na Gran Espíritu, i koe él no manchá su alma coe sanger."

— "Flebboe ta deshonrá na vista di su pueblo, si sanger di su enemigoe no tapá sanger dje víctima. Sandilla lo no ta admití den jardinnan dichoso di Gran Espíritu, tan tempoe koe él, koe ta causa di su morto, ta bibá ainda. Flebboe lo kier sacrificá veneración di su pueblo pa stimación pa su amigo; ma morto di su roemán muger ta sclamá venganza. ¿ Mi roemán inglés lo por primi manoe di es un koe rancá "rosa blanca" fô di su paloe?"

— "Basta Flebboe; no largá nos papiá más ayí riba. Mi no por contestá bo bo pregunta; mi no sabí kiko lo mi ta

waar uw gemoed zoo dat het immer kunne wenschen dat er een God is en gij zult nooit twijfelen aan zijn bestaan."

— Toen Professor Haeckel het in September '63 waagde op het eerste algemeene congres van natuurkundigen en geneesheeren te Stettin eene voordracht „ueber die Entwickelungstheorie Darwin's" te houden, ondervond hij van alle zijden de heftigste tegenspraak. De meerderheid dier vergadering betreurde het dat men zoo onwetenschappelijke onderwerpen als het Darwinisme daar ter tafel had gebracht: het geheele Darwinisme was op zijn best genomen toch niet meer dan „een onbewezen veronderstelling," „een aardige droomerij." Andere leden der vergadering noemden het „louter bedrog" „een hersenschim zonder grond" terwijl nog anderen voorstelden het Darwinisme „in het algemeen buiten alle ernstig wetenschappelijke overweging te sluiten." Haeckel zelf getuigt dit — en toch heet het nu reeds in handboeken: *de wetenschap.* Waarom dit?

De schrijver geeft het antwoord in even boeiende regels, waarvan het kort begrip is: om den buiten en boven ons staanden Schepper te kunnen loochenen. Wat er van een maatschappij moet worden, waarin een levensbeschouwing zonder God de algemeen heerschende zou zijn, hierop laat hij Voltaire het antwoord geven: In zulk een maatschappij schijnt dezen de arme, waar hij de kans ziet zich straffeloos rijkdommen te verschaffen, een *dwaas*, zoo hij u niet vermoordt om u te bestelen. Maar *rijken* en *grooten* wie kan ze in toom houden? Wie of wat zal beletten dat hunne wraakgierigheid of eerzucht zich botvieren?"

Zoo spreekt Voltaire die toch zeker niet gerekend kan worden onder de priesters, die zooals de heer van Houten meende, het sprookje van God en het toekomend leven hebben uitgevonden om de arme verdrukte menigte in bedwang te houden. Rousseau was evenmin een priester toen hij door zijn *Vicaire Savoyard* waarschuwde: „vlucht hen die voorgevend de natuur te verklaren, in 't menschelijk hart de zaden strooien eener troostelooze leer en wier oogenschijnlijke vrijzinnigheid veel stijver en leerstelliger is dan de beslissende toon hunner tegenstanders. Zich aanstellend, alsof zij alleen verlicht, waarheidlievend en eerlijk waren, dringen zij ons uit de hoogte hunne alles afdoende beslissingen op. Zij beweren, dat hun onbegrijpelijke stelsels, de vrucht hunner verbeelding — de waarheid is over het ontstaan van het heelal. Omvert werpend, vernielend en onder den voet halend al wat de menschen eerbiedigen, berooven zij hen, die ongelukkig zijn van den laatsten troost in hun lijden. Voor de rijken en machtigen nemen zij den eenigen teugel weg, die hunne driften nog breidelde. Zij sluiten ieder gemoed voor wroeging over welke misdrijven ook, verstikken de hoop, die de deugd doet leven en groeien, en beroemen zich nog de weldoeners te zijn van het menschdom. Nooit, roepen zij uit, nooit is de waarheid schadelijk geweest voor den mensch! Dat is ook mijne overtuiging zoo goed als de hunne: maar al des waarheid nooit schadelijk was, dan is het bewezen, dat wat zij leeren, de waarheid *niet* is."

Wij hoorden reeds wat Haeckel in '63 wedervoer.

Hij werd er niet wijzer door. In '77 wederom op een vergadering van natuurkundigen kwam hij op het Darwinisme terug en wilde het een plaats geven in.... het schoolprogram. Virchow diende hem van antwoord: „Halfkennis is gevaarlijk wanneer men zich zijner onwetendheid niet bewust blijft. Wat kan er van de ontwikkelingsleer in het hoofd van een social-democraat niet groeien? *Veronderstellingen* verdienen den naam van *wetenschap* niet, kunnen niet als leerstof worden ingevoerd."

Wanneer een Virchow in het openbaar, voor vakmannen, wetend dat zijn woord tot duizenden zal doordringen, zoo hard durfde zijn voor *de wetenschap*, behoeven wij niet te vreezen van oneerbiedigheid jegens haar beschuldigd te worden.

## INGEZONDEN.

Geachte Heer Redacteur!

Vergun mij s. v. p. een plaatsje in Uw veelgelezen blad, voor eene opmerking, welke ik wenschte te maken. Het zal namelijk weinigen bekend zijn, dat aanstaanden maandag 25 April, een zeer geacht ingezetene van ons eiland zijn 30jarig jubileum viert, als dienaar van den staat.

Het is de Heer H. Van Kleunen, die dien dag het zeldzame voorrecht geniet, op een afgelegden loopbaan te kunnen terugzien, waarop hij met nauwgezetheid en onkreukbare trouw, in verschillende rangen de laatste jaren in de gewichtige betrekking van magazijnmeester is geweest.

Meer hierbij te voegen is onnoodig — de achting, die zijn superieuren en allen, die hem meer van nabij kennen, hem toedragen, spreekt voor hem voldoende — Ik wenschte het ook dan alleen slechts in breeder kring bekend te maken. U dankzeggende voor de verleende plaatsruimte, teeken ik mij, hoogachtend,

Een Opmerker.

Curaçao 22 April 1892.

## NIEUWSBERICHTEN.

### CURACAO.

In den nacht van den 13n. April overleed te *Carora* (Venezuela) Zijn Doorluchtige Hoogwaardigheid Mgr. **Lovera,** Bisschop van Mérida.

Een korstondige ziekte sleepte den volijverigen Herder in weinige dagen ten grave.

Hij bezweek als slachtoffer van zijn onverpoosden, bovenmatigen arbeid.

In deze voor Venezuela hevig bewogen dagen is zijn afsterven een treurig verlies.

God schenke Zijn ijverigen dienaar het loon voor zijn talrijke werken.

Onzen dank zij betuigd aan de Redaktie van het alhier verschenen nieuwe blad, tot titel voerend: *Le Phare de Curaçao, journal indépendant, littéraire, humoristique et commercial.*

Het zal tweemaal per maand verschijnen.

Bij Koninklijk besluit van den 3n. Maart 1892 No. 20 is de heer *S. Ranshaw* benoemd tot Nederlandsch Consul te *Castries* (*St. Lucie*).

Bij Gouvernements beschikking dd. 14 dezer No. 237 is, met ingang van den 16n. d. a. v.:

*a.* De 1e. Luitenant *J. van der Linde Schotborgh*, op zijn verzoek, tijdelijk ontheven van de waarneming der betrekking van kwartiermeester;

*b.* De 1e. Luitenant *J. M. Herold* voorloopig belast met de waarneming dier betrekking; en

*c.* eervol ontheven van de functiën van officier, belast met het beheer van het magazijn van levensmiddelen; en

*d.* De 1e. Luitenant *L. J. K. de Reede* belast met laatstvermelde functiën.

Bij Gouvernements beschikking dd. 19 dezer No. 239 is de heer *K. Suppheert*, hulpprediker te *St. Jacobiparochie* (*Friesland*), benoemd tot hulpprediker bij de Protestantsche Gemeente op Bonaire.

Aan het publiek wordt bekend gemaakt, dat krachtens Gouvernements Beschikking van den 14n. dezer No. 235/15 het navolgende is bepaald:

1°. dat de frankeerzegels van 30 cent, waarop de woorden "25 cent" zijn overgedrukt, na ultimo Mei a. s. niet meer verkrijgbaar zullen zijn; en

2°. dat met ingang van 1 Juni a. s. de nieuwe frankeerzegels van 25 cent met de beeltenis der Koningin op alle postkantoren zullen worden verkrijgbaar gesteld.

*Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:*

Clarita Alexander, pl. Montaña, Fransinette Baun, Maria Bonavacia pl. Montaña, Chr. Bramann, Elisa Brion, Jaime & J. R. Blanck, Jesus Polanco Castrillo 2, Nicolas Emiliani 3, M. E. Amantina Eck, Rudolphina Evertsz, Pritinele Franq, Jozef Henriquez, Federico Kilce, Richard Ludwig, Carolina Liseur, Maria J. Michelangeli, Agatha Maduro, G. W. Nemin, Maris J. Schippert, Max. Sloman, Ben Selacio 2, Senior, Louis C. Seigel.

Niet voor verzending vatbaar een brief geadresseerd aan Camino Brava (Ubi?).

### BONAIRE.

Dezer dagen werd in de kerk van den H. Bernardus te Bonaire het Altaar geplaatst, bekostigd uit vrijwillige bijdragen der milddadige parochianen en bewerkt in het Atelier van het Jongens-weeshuis te Sta. Rosa. Het altaar is geheel in Dorischen stijl behandeld. Vier kolommetjes dragen het altaarblad. In de ruimte daartusschen prijken in drie boogjes, achter op de bemanteling, de vergulde emblemen van geloof, hoop en liefde. Boven de altaartafel trekt het rijzig tabernakel de aandacht, waarop een bevallige — vooral in zijne bedekking — kunstige expositietroon geplaatst is. In het middenstuk dragen twee geheele kolommen een groote boog, waarin plaats is gelaten voor een nis, bestemd voor het H. Hart. Boven dien boog loopt over het geheele middenstuk de architraaf, fries en kroonlijst, met de karakteristieke versierselen der Dorische orde gedecoreerd. Daarboven sluit een frontespies met een Alziend oog het imposante hoofdgedeelte. De zijstukken hebben in dezelfde trant twee halve kolommen en afgeknotte frontespiesen. De ter beschikking staande middelen lieten niet toe het geheel degelijk te marmeren, maar althans de zachte kleuren van marmer, waarmede het afwisselend en toch niet bont is beschilderd en de goede plaatsing van goud geeft het altaar een bevallig en toch ernstig aanzien. De kenmerken van den Dorischen stijl, ernst, sterkte en kracht, zijn in dit eenvoudig en toch zoo schoon altaar duidelijk te erkennen. Het stuk bewijst wat er onder eene goede leiding van onze Curaçaosche werklieden te maken is, en doet het Atelier van het Jongens-weeshuis alle eer aan.

### NEDERLAND.

Naar men verneemt, is men aan 's rijks Munt te Utrecht op het oogenblik druk bezig met de vervaardiging van nieuwe munten, die met de beeltenis van onze Koningin zullen prijken. In de eerste plaats komen daarvoor in aanmerking de dubbeltjes waaraan groote behoefte bestaat: dan volgen de kwartjes, en daarna zullen de guldenstukken worden aangemunt. Het model van Harer Majesteits portret was hiervoor zooals bekend is door prof. Junger ontworpen en voldeed in alle opzichten zeer

---

capaz di haci. Ma lo mi sigui bo eonsého i lo mi procurá di yegá awé mes ainda e estación di misioneronan. ¿ Ayí lo bo mandá mi, noticia tocanti intención dje bandidonan, tan pronto bo yegá na sabi nan?"

— "Mi roemán por bai trankilamente. Flebboe lo mandéle nobo na tempoe."

E dos hombernan a primí otro su manoe; ainda un bê más nan a keda ta mirá otro den wowo i caba Gordon, siguí di su cachó, su carabina riba su schouder, a abandoná e asilo yen di precaución i él a cogé camina dje estación. El tabata spera di por participá e hoben Mortimer, jioe homber dje preceptor di misión, na tempoe, kiko ta idea di Flebboe, i di advertiéle na mes tempoe e atake supuesto dje bandidonan. Caba un imagen hermoso a presentá su delanti; imagen dje idolatrada koe él no a mirá ta un anja; él tabata anhelá na su sonrisa encantadora, manera un biná ta anhelá na un corriente di agua fresca. ¡ Awor él tabata kier hayá seguridad, si e sonjo di más dulce di su vida lo ser porfin realizá!

Apenas Gordon a desaparecé tras dje colina cercana, koe Flebboe ta haci preparativo pa él cumpli coe lo ke él a primintí su amigo. E guerrero ta scondé su carabina i su manta cuidadósamente entre paloenan, i armá solamente coe un assegaai, él ta bai coe toer cautela den campamento djé bandidonan. Cual un culebra, asina flexible i asina imperceptible e Cafre esbelto ta lastrá den e yérbanan haltoe; liger manera un poesji montañes, él ta pasá meimei dje dos centinélanan koe, sin temor di algún peligro, ta envidiá nan companjeronan, sintá ta almorzá. Asina Flebboe ta yegá na e mondi chiquito di soempinja, banda dje lugar camina Tall William tabata, i na un distancia di dos á tres paso dje gefe di bandidonan, Flebboe ta yogontá, cubrí bao di yerbanan haltoe i di rámanan di un paloe di laurel. Tall William ta boelá lamantá, camná bai bini; su impaciencia a alcanzá visiblemente grado di más haltoe i él ta proferí un maldición pisá contra es un koe él ta sperá. "¡ E hoben Mortimer!" Flebboe ta spantá tendendoe e nomber ayí tan conocí; su atención ta redoblá.

Porfin ta presentá ayá leeuw na horizonte figura di un ginete, ta coeri bini á todo escape riba e yanurá. Ora él a yegá delanti Tall William, él ta stop su cabai, boelá abao, i él ta sacá manoe pa coemindá e bandido.

— "¡ Demonio a halá mi, si mi sacá manoe coemindá un semehante mozalvete koe a poné mi hopi ora ta sperá!" e bandido gigante a gritá, hincando su manoe drechi den su sacoe. "¡ Ta sina, tu maestro di school, nan a sinja bo na colegio di vieha Inglaterra! ¡ Si ta sina, anto mi ta deplorá e bon placa koe e reverendo senjor, bo tata, a gastá pa bo!"

— "Bam, William, bo no tin nodi di rabiá tantoe, mi no por yudá", e hoben a respondé. Mortimer tabata di un estatura mediana, bon formá i bistí coe un trage tan elegante, manera nunca ainda nan no a mirá den e mondi ayí. Un cabei pretoe, rizado i cuidá coe esmero ta adorná su cabez, i casi lo bo por a bisá koe su faccionnan mes ta bonita, si acaso su wówonan pretoe, reluciente no tabatin e mirada traidora di un culebra. Un sonrisa desvergonzada a presentá den su cara i él a keda hugeteá rondó dje boca bien formá, mientras e hoben ta participá Tall William, koe, riba súplica di su tata; él mester a tené un oración pública, i koe ta p'esai él a tardá asina tantoe.

— ¡Ma awor nos asnnto, William! Ora ta bai. ¿ Bo ta dispuesto di toemá e estación di misioneronan según nos convenio?" Flebboe ta tendé e hoben puntrá.

— "¡ Naturalmente!" él a hayá pa respondi. "Ma p'esai mi tin di spera un ocasion favorable. Bo sabi coe bo hénnan tin mes tantoe homber koe mi tin soldá. Si nos atacá di dia clà, nan le recibí nos masjá bonita, esai bo mes ta comprendé."

— "Ja maján mes tin un famosa ocasión. Senjor Rogers kier emprendé un gran jaagmentoe di leeuw i p'esai él a invitá toer homber koe por cargá arma pa bai huntoe. Como mi ta meester di school, mi ta keda afó, pasobra ¿mi no tin di cuidá mi carnernan? Ma tan pronto e hombernan toer sali bai, lo mi advertí bo, ma en ningún caso bo no ta riscá atacá promer koe mi bisa bo. Por último nos ta kedá coe otro según nos convenio; bo ta cargá bai toer lo ke bo por, ma esnan koe kedá atrás den pueblo, esainan lo bo no matá, pasobra lo no ta sino hombernan anciano, muger i muchanan. E senjorita Alice koe lo bo hibá bai coe bo, cuidéle bon pa mi. Asina koe mi kier, bo mester entregéle den mi poder. Hinter e asunto tin di sosedé, sin embargo, coe ligereza, pasobra mi ta informá koe nan ta sperá un amigo di familia, capitán Gordon, i si él yegá sin nos a haci nada ainda, anto adios toer nos proyecto."

— "Ta bon; nos lo percurá pa toer cos. Mi i mi tropa lo nos cogé camina awé nochi i nos lo campá cerca bo pueblo, na más ó menos un distancia di tres milja inglés, sperando bo noticia. Lo bo hayá nos den mondi aya banda dje lagún koe ta corré den e pueblo. Mi tatené mi na nos condicionnan estipulá; atá mi manoe; awor si bo merecéle."

I e dos bandidonan a primi otro su manoe, como si fuera nan a caba di combiní cos di más honrada di mundoe.

*El ta continuá.*

goed; doch het schijnt dat de verdere uitvoering aan de artistieke eischen die mochten gesteld worden zoo weinig heeft voldaan, dat de eerste partij der reeds geslagen „dubbeltjes" zelfs door het muntcollege moeten zijn afgekeurd.

— Met het oog op de bij het leger meermalen voorkomende zelfmoorden, schijnt bij den minister van oorlog het voornemen te bestaan, om de twee pakjes patronen, die in tijd van vrede in het bezit zijn van ieder geweerdragend man, te doen innemen en deponeeren op de compagnies-deponeer-kamers.

— Daartoe gemachtigd door zijne Ex. den Minister van Oorlog, heeft de Chef van den Generalen Staf den heer Wery, directeur der Ned. Sten. vereeniging „Stolze-Wery" opgedragen, voor verscheidene heeren kapiteins van den Generalen Staf een cursus te houden in de Stenographie. De cursus heeft Zaterdag den 12en Maart van 3—4 uur een aanvang genomen in het gebouw van den Generalen Staf. Het Leerboek der Nederlandsche Stenographie door J. L. Wéry zal daarbij tot leiddraad strekken.

In overeenstemming daarmede en om de stenographie ook onder het Leger meer bekend te maken, heeft de heer Wery het nu zoo ingericht, dat degenen, die het stelsel willen bestudeeren en op plaatsen wonen waar hij-zelf geen cursussen kan houden, dit door middel van lessen per correspondentie kunnen doen.

— Den 5n. Mei a. s. zullen uit Amsterdam per stoomboot van den W. I. Maildienst naar Curaçao vertrekken: een pater Dominicaan, zes zusters Dominicanessen en vier fraters, begeleid door een pater Visitator.

Deze Eerw. Zusters zullen hun krachten gaan wijden aan de opvoeding der kinderen van het Jongens-weeshuis te Santa Rosa.

Wij bidden hun allen een voorspoedige overtocht en behouden aankomst toe.

## BUITENLAND.

**Rome.**—Z. H. de Paus heeft mgr. Herbert Vaughan, Bisschop van Salford, tot Aartsbisschop van Westminster benoemd.

— Na veel onderhandelingen is het den Paus gelukt, de bestaande moeielijkheden met Rusland over de benoeming van het kath. Episcopaat in Rusland uit den weg te ruimen. De benoeming van mgr. Simon Kozlowski, Bisschop van Mohilef, tot Metropolitaan is goedgekeurd. Mgr. Simon Martin Kozlowski werd 5 November 1819 te Olith, in het diocees Wilna, geboren. Den 16 Maart 1883 werd hij tot bisschoppelijken zetel van Lodz en Zytomir verheven. Terzelfder tijd is mgr. Symon benoemd tot zijn hulpbisschop met residentie te Mohilef, Mgr. Lubowidski, titulair-bisschop van Dulma, hulpbisschop van Lodz, zal daar blijven tot in de bestaande vacatnre voorzien is. De benoeming van den Aartsbisschop van Mohilef, mag beschouwd worden als het begin eener goede verstandhouding tusschen de Russische regeering en den H. Stoel. Het is te hopen, dat deze verstandhouding, tot welzijn der Russische katholieken, moge aanhouden.

— Ten gevolge van verzoeningsgezinde voorstellen, door den pauselijken gedelegeerde te Rio-Janeiro gedaan, heeft de Braziliaansche regeering een gezant bij den H. Stoel benoemd. Het Braziliaansche gezantschap bij het Vaticaan was opgeheven, ten gevolge van de verbeurdverklaring der goederen van de geestelijkheid door de Republikeinsche regeering.

— De Paus heeft 10,000 fr. geschonken voor het oprichten van een gedenkteeken voor Dante. Hij heeft bij die koninklijke gift een prachtige mozaiek gevoegd, die den dichter voorstelt.

**Italie.**— Chiara wordt vervolgd wegens valschheid in geschrift. De Procureur des Konings heeft wissels in handen, door de Bank van Sicilië aan dezen afgevaardigde geëscompteerd; zij waren geteekend door den grooten-financier Polonza, doch Chiara had dit handteeken nagemaakt. De falsaris heeft de plaat gepoetst.

— Wegens overstrooming is het verkeer op de lijn Turijn-Savonna gestremd. Al de velden staan onder water, en meer dan 150 woningen zijn overstroomd.

**Frankrijk.**—Pater Forbes, S. J. die openlijk over den toestand in de kazernen geklaagd en wiens naam genoemd werd bij de discussiën in de Kamer—heeft van de Regeering orde ontvangen, het land te verlaten. Dit is eene vernieuwing van de niet lang toegepaste verbannings decreten. Men zeide, dat de Engelsche ambassadeur zijne bezwaren zou indienen; doch nader wordt geschreven, dat pater Forbes, wiens vader een Engelschman en moeder eene Française was, in Frankrijk is opgevoed en sedert 1868 genaturaliseerd is. Engeland kan zich derhalve niet ten zijne gunsten in de bres stellen.

— De Senaat heeft de behandeling van het ontwerp op den vrouwen- en kinderarbeid voortgezet, en den werktijd voor kinderen en meisjes beneden de 18 jaar op 10, voor meisjes boven de 18 op 11 uur bepaald. Een wekelijksche rustdag is vastgesteld, maar daarvoor niet noodzakelijker wijs den Zondag aangewezen.

— De dynamiet-aanslagen duren te Parijs steeds voort. Eene hevige ontploffing had 27 Maart plaats in het hoekhuis van de rue de Berlin en de rue de Clichy. De ontploffing is veroorzaakt door eene dynamiet-patroon, die was neêrgelegd op het portaal van de tweede verdieping, blijkbaar met het doel, om den advocaat-generaal Buloz, die het onderzoek naar de daders der vorige dynamiet-aanslagen leidde, te treffen. De ontploffing heeft groote schade aangericht: de trap werd weggeslagen; alle ramen en meubelen verbrijzeld, en vijf personen werden min of meer ernstig gekwetst. Buloz liep echter geheel vrij. Eene kort daarop voorbij komende scherpschuttersvereeniging bemerkte rook, en de hoornblazer van den troep gaf het brandsignaal, waarvoor hij door een voorbijganger met een vuistslag werd beloond. Men veronderstelt, dat die aanrander ook de pleger is van den dynamiet-aanslag; doch het is niet gelukt, hem in arrest te nemen. De aangerichte schade is zeer groot. Ook is op eene vensterbank van den politie-post te Ivry, eene dynamiet-patroon gevonden, welke zwaar geladen, maar gelukkig nog niet ontploft was.

Er heerscht algemeene ontsteltenis in de stad. De dagbladen merken op dat de regeering en de politie geen doortastende maatregelen nemen. Het *J. des Débáts* eischt vervolging en onderdrukking van alle vergaderingen, dagbladen en andere propaganda der anarchisten. De *Monde*, de *Univers* en andere bladen wijzen er op, dat het ministerie met strenge, noodlooze wetten tegen de priesters te keer gaat, en de wet niet toepast op de stichters van wanorde en vernieling, die ontzien, zoo niet aangemoedigd worden. Over het algemeen is de ontevredenheid over de onmacht en den onwil der autoriteiten groot, en vreest men nog erger tooneelen van vernieling op 1 Mei. Een aantal eigenaars van huizen hebben de huur opgezegd aan advocaten en rechters, en allen, die tot de rechtbank of politie in betrekking staan. Volgens *the Times*, hebben, tengevolge der ontploffingen, in de laatste drie dagen 30pCt. der te Parijs vertoevende vreemdelingen de stad verlaten.

— Indien de Regeering niet spoedig, door de ontdekking der schuldigen aan de dynamiet-aanslagen, de gemoederen kan tot bedaren brengen, kan de algemeen heerschende ongerustheid haar gevaarlijk worden. Te recht of te onrecht meent men, dat Constans, de overwinnaar van het Boulangisme, die aanslagen zou kunnen verhinderen; indien nogmaals een huis in puin stort, zal hij als redder der maatschappij moeten worden terug geroepen.

**Duitschland.**—Sedert *26 Maart* is Keizer Wilhelm weer te Berlijn terug. Er had zich een talrijke menigte menschen verzameld, welke den Keizer, die er bijzonder goed uitzag, met gejuich te begroeten.

Graaf Eulenburg, thans minister-president in de plaats van Caprivi, heeft het volgende in den Landdag medegedeeld: Naardien de beraadslagingen over het Schoolwet-ontwerp, zoowel in deze Vergadering als in de Zittingen der commissie en in het geheele land scherpe tegenstellingen hebben opgeleverd, die tot nog toe onvereffend zijn gebleven en waaromtrent thans geen bevredigend resultaat kan worden verwacht, verklaart de Regeering van eene verdere behandeling van het ontwerp af te zien; zich voorbehoudende, wanneer en onder welken vorm binnen het kader der Grondwet op de zaak zal worden terug gekomen.

— In het Heerenhuis was de bevordering van zondagsrust aan de orde. Klinkowström besloot, onder herhaalde toejuiching, zijne rede met de woorden: Het doet mij leed den vroegeren minister van onderwijs en eeredienst niet meer aanwezig te zien, van wiens bemoeiingen ik veel verwacht had ook voor de geestelijke belangen van ons volk. Ik vertrouw, dat deze mijne woorden een duizendstemmigen weerklank in den lande vinden bij allen, die de christelijke, godsdienstige school noodig achten voor de opvoeding der jeugd tot godsvrucht en tot trouw aan het Koningshuis.

— Het Centrum heeft in den Rijksdag eenparig gestemd tegen den post op den rijksbegrooting voor het bouwen van een oorlogsschip. De *Germania* geeft te kennen, dat deze houding van het Centrum een antwoord is op de intrekking der Pruisische schoolwet.

— Keizer Wilhelm woonde de begrafenis bij van generaal Von Alvensleben. Hij volgde de lijkbaar te voet van de St. Matthias-kerk naar het station te Postdam. Het publiek heeft kunnen constateeren, dat zijne gelaatstrekken noch vermoeienis noch lijden indrukten. Daarmee vervallen alle onrustbarende geruchten, die in den laatsten tijd door een gedeelte der pers, vooral door de Fransche, verbreid werden.

**Engeland.**— Te Stafford wordt een proces gevoerd tegen de zes samenzweerders van Walsall. De staatsprocureur Webster treedt zelf daarin als openbaar ministerie op, wat bewijst, hoe groot gewicht de regeering aan dit proces hecht. Gebleken is, dat de Engelsche anarchisten in betrekking stonden met de Parijsche anarchisten, en dat zij voor de Russische nihilisten bommen vervaardigden.

## NOTICIANAN DI CABEL.

*Recibi dia 17 Abril*

**Paris.**— E interpelación (exigencia pa doená explicación di un cos) koe ta anunciá den Cámara di diputádonan ta haci círculonan político temé koe lo por bini un crisis nobo den ministerio. E interpelación lo ta riba cuestión colonial, principalmente riba Dahomey.

De Giers, canciljer ruso, ta gravemente maloe.

Canciljer Von Caprivi i Dr. Botticher, ministro di interior, no ta di acuerdo coe otro, según un telegrama di Berlín.

**Londres.** — Más ó menos 70.000 obrero dje nan koe ta trahá den fábricanan di panja di katoena, lo ser despachá pa motiboe di bahamentoe di plata su valor, koe ta haci ganancia riba mercancianan exportá pa India bira menos.

*19 Abril*

**Paris.** — Ministro di Husticia i Culto a caba di mandá un circular na toer prefectonan (promer empleado di un departamento, provincia) pa invitá nan di participá ministerio toer incidente (evenemento; aki: desagrado) koe por bin presentá den iglesianan. Na mes tempoe e circular ta tahá padernan toer crítica di lei i di áctonan di Gobierno.

Ravachel i 5 cómplice ta inculpá, según acta (testimonio) di acusación, dje explosionnan di dinamita; pronto nan lo tin di doená cuenta di nan crímennan.

**Londres.** — E Khedive nobo a ser instalá coe solemnidad imponente. Trópanan egipcia e inglésa tabata reuní delanti di palacio Abdin.

**Roma.**— Ministerio a presentá su dimisión. Rei Humberto a encargá de Rudini di formá un gabinete nobo.

*20 Abril*

**Paris.**— Afin di evitá otro desorden, e anarquistanan arrestá lo ser huzgá promer koe dia 1 di Mayo.

De Rudini lo asisti, na Carlsbad, na e conferéncianan di Kalnoky i Caprivi.

Austria no ta satisfecha, según telegrama di Viena, di contestación dje canciljer ruso tocanti concentración di trópanan rusa na kantoe di rio Vistula.

**Londres.** - Parlamento lo deliberá riba estado di ehército despues di vacacionnan di Pascua.

Emir di Afghanistán a toemá un dje dos pásonan den e cerronan koe ta separá Pamir fó di India Oriental.

**New-York.**— Barón Tava a recibi instrucción di bolbé bai ocupá su puesto como embahador italiano na Washington.

*21 Abril*

**Paris.** — Conseho di ministro ta resuelto di tahá toer manifestación riba caya, dia 1 Mayo.

Por tin reunion, ma coe autorización di profecto di policía, i solamente den e localidadnan especialmente indicá.

Nan ta bisá koe Alemania lo nengá socialistanan derecho di reuní públicamente dia 1 Mayo.

Henri de Kock, novelista, a moerí.

Hielo i nieve a hací gran danjo na cosecha i na paloenan di fruta na Alemania.

*Ayera*

**Paris.**— No tin otro conversación sino di 1 Mayo i dje medidanan koe gobierno a toemá pa evitá toer desorden.

Ministerio nobo italiano ta formá.

Gladstone a doená di conocé koe él ta contra e proyecto di ley pa concedé muger derecho di votá.

**Madrid.** — Trópanan lo ta consigná (orden pa keda den cuartel i pa ta listo na promer senjal) dia 1 Mayo.

**New-York.**— Un temblor terrible a destrui un gran número di edificio na California.

### NO HAY MAS QUE APLANAR UN EXTREMO.

La antigua historia del huevo de Colón. Se ha contado miles de veces y no ha quedado antigua. No es difícil ver á través de una piedra de molino, si alguien ha abierto ántes un agujero. ¿ Poner un huevo de pié ? Por supuesto. No hay más que aplanar un extremo. La cuestión es ser el primero que ha pensado en ello.

En la actualidad hay una idea que se demuestra mejor por medio de una pequeña historia. "Toda mi vida," dice una señora, "he sido propensa á dolores de cabeza y ataques de bilis. Casi todas las semanas me daba uno con fuertes dolores en las sienes y y un peso en los ojos, que no me dejaba abrirlos. Me daban mareos y tenía que estar constantemente acostada en un sofa, y hubiera tenido que guardar cama, si no hubiera sido por la necesidad de cuidar de mi familia. Por la mañana tenia mal gusto de boca que tenía que enjuagar frecuentemente por llenárseme de una flema espesa. Tenía tan poco apetito, que á penas comia y después de los alimentos más sencillos me daban fatigas y los vomitaba.

Algunas veces también arrojaba un fluido verde y me daba un dolor fuerte y desconsolado en el costado derecho. Después de cada ataque me sentía muy débil, lánguida, cansada y lo pasaba muy mal, unas veces mejor otras peor. Así estuve algunos años y en este tiempo tomé medicinas de todas clases, que llegaban á mi conocimiento, y estuve dos años viendo á un medico, poniéndome peor á pesar de todo lo que se hacía.

Un día de Abril de 1890 me trajeron á casa un libro de una medicina llamada Jarabe Curativo de la Madre Seigel y en él encontré un caso como el mío. Me procuré una botella de Monkgate en la botica del Sr. John Beckett y después de tomarlo un poco de tiempo, con sorpresa y alegría me abandonaron los dolores de cabeza y las fatigas y nunca me había sentido mejor. Si hubiera conocido esta medicina y la hubiera usado hace años, me hubiera ahorrado mucho sufrimientos. ( Firmado ) Eliza Ware, Newbro' Street, York, Abril 23 de 1891.

No podemos saber hasta que no aprendamos. De la carta se desprende que esta señora sufría de indigestión crónica y enfermedad del hígado. Esto explica la presencia del fluido verde, de que habla, que es bilis. El objeto de la bilis es que pasa del hígado á los intestinos, para lubricarlos y ayudar á la expulsión de las materias fecales. En este, como en todos los casos de indigestión la bilis estaba fuera de su lugar. Permaneciendo en la sangre, en donde es un veneno, ocasionaba los dolores de cabeza, mareos y otros síntomas peligrosos y desagradables. Esto sucedía, porque hacía trabajar el hígado demasiado, hasta que al desfinjó de trabajar, como suelen hacer los trabajadores cuando se abusan de ellos. El hígado llegó á este estado por causa del estómago, que á consecuencia de la indigestión, trataba de que el hígado hiciera el trabajo de los dos.

Vemos de este modo que esta dificultad era *la verdadera* y todas las demás consecuencias y síntomas. Al curar el desarreglo gástrico, el Jarabe de la Madre Seigel libró necesariamente al paciente de todos sus resultados.

El Sr. John Mc.Donald, Green Park, Canterbury, Nueva Zelandia, escribe: Con mucho gusto testifico la eficacia del Jarabe de la Madre Seigel. Hace unos siete años que perdí la salud por completo. Ví á cuatro médicos, mes y medio á cada uno, sin lograr aliviarme. Alguien me dijo que probase el Jarabe. Lo hice y en veinte días estaba curado. Desde entonces, hace ahora unos siete años, he gozado de perfecta salud y he aumentado en peso 28 libras. *Tengo más de cincuenta años y parezco mejor que cuando tenía veinte y cinco. Gracias á Dios y á la Madre Seigel.*

De este modo aprendemos á poner un huevo de pie y también que el mejor medio de tener la salud es curar la indigestión.

---



---

## Uit de hand te koop:

Het aan de Overzijde dezer haven gunstig gelegen Erf onder N°. 71 (vroeger het eigendom van wijlen den Heer Doctor Th. de Veer) met daaropstaande heerenhuizen, regenbakken, koetshuis, paardenstallen, pakhuizen, loods en verdere bijgebouwen.

Van den 1sten November a. s. af zijn de woonhuizen en verdere gebouwen van 11 uur des voormiddags tot 1 uur des namiddags, behalve op Zondagen, te bezichtigen.

Voor nadere informatiën vervoege men zich tot den ondergeteekende.

J. B. van der Linde Schotborgh

Curaçao 29 October 1981.

---



---



---

# TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

## NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

| 1892. | Caracas. | | Venezuela. | | Philadelphia | | Caracas. | | Venezuel. | | Philadelphia | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Vertrekt van New York.... | April. | 2 | April. | 13 | April. | 23 | Mei. | 3 | Mei. | 12 | Mei. | 21 |
| Komt aan te Curaçao .... | ,, | 8 | ,, | 19 | ,, | 29 | ,, | 9 | ,, | 18 | ,, | 27 |
| Vertrekt van ,, .... | ,, | 9 | ,, | 20 | ,, | 30 | ,, | 10 | ,, | 19 | ,, | 28 |
| Komt aan te Pto. Cabello | ,, | 10 | ,, | 21 | Mei. | 1 | ,, | 11 | ,, | 20 | ,, | 29 |
| Vertrekt van ,, | ,, | 11 | ,, | 21 | ,, | 2 | ,, | 11 | ,, | 20 | ,, | 30 |
| Komt aan te La Guayra.. | ,, | 12 | ,, | 22 | ,, | 3 | ,, | 12 | ,, | 21 | ,, | 31 |
| Vertrekt van ,, .. | ,, | 15 | ,, | 26 | ,, | 5 | ,, | 14 | ,, | 24 | Juni | 3 |
| Komt aan te Pto. Cabello | ,, | 16 | ,, | 27 | ,, | 6 | ,, | 15 | ,, | 25 | ,, | 4 |
| Vertrekt van ,, | ,, | 16 | ,, | 27 | ,, | 6 | ,, | 16 | ,, | 25 | ,, | 4 |
| Komt aan te Curaçao .... | ,, | 17 | ,, | 28 | ,, | 7 | ,, | 17 | ,, | 26 | ,, | 5 |
| Vertrekt van ,, .... | ,, | 19 | ,, | 29 | ,, | 9 | ,, | 18 | ,, | 27 | ,, | 7 |
| doet La Guayra aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen. | ,, | 20 | ,, | 30 | ,, | 10 | ,, | 19 | ,, | 28 | ,, | 8 |
| Komt aan te New-York.. | ,, | 26 | Mei. | 6 | ,, | 16 | ,, | 25 | Juni | 3 | ,, | 14 |

## Stoomschip Maracaibo.

| | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Vertrekt van Curaçao...... | April. | 9 | April. | 20 | April. | 30 | Mei. | 10 | Mei | 19 |
| Komt aan te Maracaibo...... | | 10 | | 21 | Mei. | 1 | | 11 | | 20 |
| Vertrekt van ,, ...... | | 16 | | 26 | | 6 | | 15 | | 25 |
| Komt aan te Curaçao........ | | 17 | | 27 | | 7 | | 16 | | 26 |

## Stoomschip Mérida.

| | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Vertrekt van Curaçao..... | April. | 8 | April. | 19 | April | 29 | Mei. | 9 | Mei. | 18 |
| Komt aan te Coro.......... | | 9 | | 20 | | 30 | | 10 | | 19 |
| Vertrekt van ,, .......... | | 17 | | 27 | Mei. | 7 | | 16 | | 25 |
| Komt aan te Curaçao....... | | 18 | | 28 | | 8 | | 17 | | 26 |

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

*Agenten.*

---



---



---

## TE KOOP.

Een goed onderhouden Lijkwagen behoorende aan de *Begrafenis-societeit "Willebrordus"*.

Voor informatiën vervoege men zich bij den Heer *Douvert B. Senior* of bij den ondergeteekende.

C. T. CORSICA.

Curaçao 10 Februari 1892.

---





Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao